

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การให้การศึกษาหรือการผลิตบัณฑิตนั้น ถือเป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษามาทุกยุคทุกสมัย บัณฑิตหรือผู้สำเร็จการศึกษา ต้องเป็นบัณฑิตที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านความรู้ความสามารถ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาไว้หลายมาตรา โดยเฉพาะมาตรา 81 ระบุให้รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ในปี พ.ศ.2541 ได้มีการประกาศปฏิญญาโลกว่าด้วยการอุดมศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 ได้เน้นให้สถาบันอุดมศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสูงเป็นพลเมืองที่ดี มีความรับผิดชอบและมีส่วนร่วมในสังคมอย่างเข้มแข็งด้วยวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล เพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและการพัฒนาสังคมประชาธิปไตย ภายใต้บริบทของความยุติธรรมที่ยั่งยืน (UNESCO, 1998)

ต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ขึ้น ซึ่งเป็นกฎหมายหลักทางด้านการศึกษา ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการไว้ดังนี้

มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา 7 ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริม

ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542)

เพื่อให้สามารถตอบสนองรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2540 มาตรา 81 ปฏิญญาโลกว่าด้วยการอุดมศึกษา สำหรับศตวรรษที่ 21 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 มาตรา 6 และมาตรา 7 ดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาต้องปรับปรุงทั้งปัจจัยและกระบวนการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น คณาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญในกระบวนการผลิตบัณฑิต และการดำเนินงานด้านอื่น ๆ ของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาจะเจริญก้าวหน้าหรือจะสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพดีเพียงใดนั้น จึงขึ้นอยู่กับคณาจารย์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการอบรมสั่งสอน และเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ศิษย์ ดังวิจิตร ศรีสอาน (2520) มีความเห็นว่า ...ปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้สถาบันอุดมศึกษามีมาตรฐานการศึกษาสูงเพียงใดหรือไม่ นั่นก็คือ "คณาจารย์" เพราะถ้าสถาบันใดมีบุคลากรที่ขาดคุณภาพ ขาดโลกทัศน์ ขาดคุณธรรม ขาดความเสียสละ ขาดความเมตตากรุณา สถาบันนั้นจะขาดซึ่งความเจริญก้าวหน้า...

ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรตามข้อ 11 (ก) อันได้แก่ ผู้ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ไว้อย่างชัดเจน ซึ่งรวมถึงการ "ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเรียน การสอน การศึกษา การวิจัยค้นคว้า ในสาขาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง การให้การแนะนำปรึกษาแก่นักศึกษา การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ทุนบำรุง ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย" ดังนั้นการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้การอบรมแนะนำปรึกษาแก่นักศึกษา จึงเป็นหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2542)

ในชีวิตของการเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เป็นชีวิตที่ค่อนข้างจะแตกต่างกับชีวิตการศึกษาในระดับอื่น ๆ มาก แต่เป็นชีวิตที่นับว่ามีคุณค่า และมีความหมายต่อการพัฒนานักศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะมหาวิทยาลัยเป็นสถานการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการผลิตบัณฑิต เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะ ทั้งในด้านวิชาการ และวิชาชีพ ตลอดจนช่วยเหลือหลอมสติปัญญา อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ รวมทั้งยังเป็นการทำให้บัณฑิตได้มีการฝึกฝน เพื่อให้รู้จักการพึ่งพาตนเอง โดยเฉพาะนักศึกษาที่ต้องไปเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยที่อยู่ในส่วนภูมิภาค ต้องห่างไกลจาก

ครอบครัว ยิ่งจะต้องหาทางพึ่งพาตนเองและช่วยตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ตลอดจนจะต้องเป็นผู้ที่สามารถพิจารณาเลือกหรือตัดสินใจต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวเองให้ได้ เนื่องจากการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยนั้น เป็นชีวิตที่ให้อิสระ เสรีภาพต่อนักศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้น นักศึกษาจะต้องพยายามปรับตัวให้เป็นผู้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น สามารถที่จะครองตนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงให้ได้ ซึ่งหากนักศึกษาสามารถที่จะใช้ชีวิต หรือเลือกวิถีชีวิตในการเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ก็จะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมโดยรวม นอกจากนี้ยังส่งผลต่อเนื่องถึงการเป็นผู้มีจิตสำนึกต่อสังคมและประเทศชาติในอนาคตอีกด้วย และผู้ที่นับว่ามีบทบาทสำคัญที่จะคอยดูแลแนะนำและผลักดันให้นักศึกษาประสบผลสำเร็จในการศึกษา ตลอดจนให้เป็นผู้ที่มีมีวินัยธรรม คุณธรรม และจริยธรรม เพื่อพร้อมที่จะออกไปพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ก็คือ อาจารย์ที่ปรึกษา นั้นเอง ซึ่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในฐานะที่เป็นสถาบันการศึกษาที่สำคัญในการผลิตบัณฑิตสถาบันหนึ่ง ได้เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการที่ต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับนักศึกษา จึงได้กำหนดข้อบังคับของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี ข้อ 8.3 ระบุว่าเมื่อได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาแล้ว มหาวิทยาลัยจะกำหนดครูที่ปรึกษาประจำตัวนักศึกษา และคณะจะจัดอาจารย์ที่ปรึกษาให้ อาจารย์ที่ปรึกษามีหน้าที่แนะนำ และให้คำปรึกษาตลอดจนแนะนำแนวทางการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนกำหนดการศึกษา และเป็นไปตามเอกัตภาพของแต่ละบุคคล (กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2533) แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า นักศึกษาทุกคนเมื่อเข้ามาเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่แล้ว ที่สำคัญก่อนอื่นจะต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อคอยให้ความช่วยเหลือ แนะนำในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านการศึกษาเพื่อให้เป็นไปตามหลักสูตรและแผนกำหนดการศึกษาที่กำหนดไว้ของแต่ละคณะ/สาขาวิชา นอกจากนี้แล้วยังได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาไว้อีกหลายประการ ได้แก่ การอนุญาตให้นักศึกษาลงทะเบียน การลาพักการศึกษา การรักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษา การขอยกเพิ่มกระบวนวิชา การขอยกเลิกกระบวนวิชา การตรวจสอบนักศึกษาเรียนดีของคณะ/มหาวิทยาลัยเพื่อเสนอชื่ออนุมัติเหรียญรางวัลเรียนดีให้กับนักศึกษาที่มีผลการเรียนดี ตลอดจนการเสนอชื่อเพื่อการสำเร็จการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์เปิดสอนวิชาเกี่ยวกับการศึกษาทางศึกษาศาสตร์ โดยเปิดรับนักศึกษาในหมวดวิชาศึกษาศาสตร์ ระดับปริญญาตรี 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี สำหรับนักศึกษาที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า และหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี

สำหรับนักศึกษาที่มีวุฒิปริญญาหรือเทียบเท่า เข้าศึกษาต่อในระดับชั้นปีที่ 3 ซึ่งในแต่ละปีมีนักศึกษาเป็นจำนวนมาก ดังนั้นเพื่อให้นักศึกษาได้รับรู้ถึงปรัชญา วัตถุประสงค์ ระบบการเรียนการสอนและกิจการเกี่ยวกับนักศึกษาภายใต้ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รวมทั้งได้รับคำแนะนำแนวทางในการลงทะเบียนเรียนและกฎระเบียบอื่น ๆ จากอาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนเป็นการเริ่มต้นการศึกษาที่ดี

จากเหตุผลดังกล่าว คณะศึกษาศาสตร์ต้องจัดอาจารย์ที่คอยให้คำปรึกษาแนะนำและเอาใจใส่นักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ ซึ่งเรียกว่าอาจารย์ที่ปรึกษาที่คอยให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือป้องกัน และขจัดปัญหาของนักศึกษาในด้านการเรียน การคบเพื่อน การเข้าร่วมกิจกรรม ตลอดจนถึงเรื่องปัญหาส่วนตัวของนักศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จทางการศึกษาตามหลักสูตรและบรรลุวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา ในทำนองเดียวกัน จรัส สุวรรณเวลา (2533, หน้า 7) ได้กล่าวว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีความสำคัญอย่างมากในฐานะที่เป็นผู้ชี้แนะและรับรองการตัดสินใจของนักศึกษาให้อยู่ในขอบเขตแนวทางอันเหมาะสม

ในการให้คำปรึกษาแนะนำบางส่วนยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เกิดการสูญเปล่าทางการศึกษาขึ้น เช่น การที่มีจำนวนนักศึกษาบางส่วนไม่จบการศึกษาหรือจบล่าช้ากว่ากำหนด ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดในการให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางการศึกษา อาจมีปัญหากับการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายขาดประสิทธิภาพ จึงไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา ซึ่งคล้ายกับ สุภาพรณ โศตรจารย์ (2522, หน้า 7) ที่ได้ให้ทัศนะว่า อาจารย์ที่ปรึกษาบางคนไม่เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ไม่ช่วยในการวางแผนการเรียน หรือให้นักศึกษาทำตามคำแนะนำของตนเองอย่างเคร่งครัด ส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับข้อบังคับของการศึกษา ไม่ค่อยจะมีการติดต่อหรือความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอน และระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษาจะพบกันเฉพาะเวลาเปิดภาคการศึกษาเพื่อลงทะเบียนเท่านั้น จึงทำให้ผลการให้คำปรึกษาแนะนำไม่ประสบผลสำเร็จ และทำให้เกิดการสูญเปล่าทางการศึกษาดังกล่าวซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศที่จะต้องขาดพลเมืองที่มีคุณภาพไปอย่างน่าเสียดาย

จากสภาพการณ์และปัญหาต่าง ๆ ที่ได้รับทราบมา ผู้ศึกษาในฐานะที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการเสนอแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา และมีโอกาสได้พบปะ พูดคุยปัญหากับนักศึกษาเป็นประจำ ได้เคยนำปัญหาเหล่านี้หารือกับหัวหน้างานและผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบเพื่อหา

แนวทางแก้ไขซึ่งทางคณะฯ ได้เคยจัดให้มีการสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนในในแต่ละปีการศึกษา ก่อนการเปิดภาคการศึกษา จะมีการจัดประชุมอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นประจำทุกปี เพื่อชี้แจงให้ อาจารย์ที่ปรึกษาได้รับทราบเกี่ยวกับระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยที่อาจารย์ที่ปรึกษา ควรทราบและปฏิบัติ รวมทั้งเพื่อให้มีความตระหนักในบทบาทของการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา แต่ปัญหา ต่าง ๆ ก็ยังเกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ

ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นบุคลากรผู้หนึ่งในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จึงได้ ศึกษาเรื่องบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาคตามความคิดเห็นของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ เพื่อศึกษาว่าอาจารย์ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติตามบทบาทตามที่ได้รับมอบหมายเป็นไปตามความ ต้องการของนักศึกษาหรือไม่เพียงใด และบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาที่จะเป็นประโยชน์และ เกิด ผลดีแก่นักศึกษามากที่สุดควรเป็นอย่างไร ทั้งนี้เพื่อจะได้นำไปเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข และ พัฒนามาบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา และจะได้เสนอแนะ ให้คณะศึกษาศาสตร์ได้จัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษาให้ประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้นในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษาและความคาดหวังต่ออาจารย์ที่ปรึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2543

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาในครั้งนี้ มุ่งที่จะศึกษา

1. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาคณะศึกษาศาสตร์ในด้านวิชาการ ด้านวิธีการให้ คำปรึกษา ด้านบุคลิกภาพ ด้านการให้ความช่วยเหลือนักศึกษา และด้านการพัฒนานักศึกษา

2. ภาระของนักศึกษาและความคาดหวังต่ออาจารย์ที่ปรึกษาในด้านวิชาการ
ด้านวิธีให้คำปรึกษา ด้านบุคลิกภาพ และด้านการพัฒนานักศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

อาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึง บุคคลที่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งจาก คณะศึกษาศาสตร์ ให้ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ แนะนำดูแลนักศึกษา ในการศึกษาให้เป็นไปตามโครงสร้างหลักสูตร และแผนกำหนดการศึกษาของคณะ/สาขาวิชา รวมทั้งการให้บริการต่างๆ ของคณะและมหาวิทยาลัย

นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2543

บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึง ความรับผิดชอบในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาของ อาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับงานด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านวิธีการให้คำปรึกษา ด้านบุคลิกภาพ ด้านการให้ความช่วยเหลือนักศึกษา และด้านการพัฒนาการศึกษา แต่ละด้านมีขอบเขตเนื้อหา ดังนี้

1. ด้านวิชาการ หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับลักษณะวิชา วิธีจัดการเรียนการสอน หลักสูตร แผนกำหนดการศึกษา และข้อบังคับ
2. ด้านวิธีการให้คำปรึกษา หมายถึง การรู้จักนักศึกษา การให้คำปรึกษา แนะนำ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษา และที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา
3. ด้านบุคลิกภาพ หมายถึง พฤติกรรมและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษา
4. ด้านการให้ความช่วยเหลือนักศึกษา หมายถึง การสนับสนุน ดูแลเอาใจใส่ต่อนักศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับการประกอบอาชีพและศึกษา คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งทุนการศึกษา ช่วยเหลือในการเข้าพักหอพักในมหาวิทยาลัย
5. ด้านการพัฒนานักศึกษา หมายถึง การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา การให้คำแนะนำตักเตือนเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม

ภาระของนักศึกษาและความคาดหวังต่ออาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึง ข้อจำกัด อุปสรรคของนักศึกษา และความคาดหวังในตัวอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ในด้านวิชาการ ด้านวิธีให้คำปรึกษา ด้านบุคลิกภาพ และด้านการพัฒนานักศึกษา

ความคาดหวังของนักศึกษาคำนวิชาการศึกษา หมายถึง ความต้องการความช่วยเหลือจากอาจารย์ที่ปรึกษาเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ การลงทะเบียน เทคนิควิธีการเรียน การเทียบโอนกระบวนวิชา การเลือกวิชาเอก วิชาโท และการศึกษาต่อ

ความคาดหวังของนักศึกษาคำนวิธีให้คำปรึกษา หมายถึง ความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การเอาใจใส่นักศึกษา การเปิดโอกาสให้เข้าพบ การให้ความสะดวกในการเข้าพบ ความเป็นกันเอง การประสานงานกับผู้ปกครอง

ความคาดหวังของนักศึกษาคำนบุคลิกภาพ หมายถึง ความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของอาจารย์ที่ปรึกษาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ มนุษยสัมพันธ์ ความเข้าใจนักศึกษา มีวิสัยทัศน์ ความเป็นผู้นำ และมีหลักจิตวิทยาในการให้คำปรึกษา

ความคาดหวังของนักศึกษาคำนการพัฒนานักศึกษา หมายถึง ความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักศึกษา สนับสนุนการแสวงหาทุนการศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมของนักศึกษา เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา ความมีเหตุผลและมีความสามารถในการแก้ปัญหา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา
2. ช่วยให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ทราบข้อมูล เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาและเพิ่มพูนสมรรถภาพการปฏิบัติงานบทบาทในการให้คำปรึกษา ให้ตรงกับความต้องการของนักศึกษาให้มากยิ่งขึ้น และช่วยลดปัญหาของนักศึกษาให้น้อยลง
3. ช่วยให้คณะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ข้อมูล เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดระบบการให้คำปรึกษาให้มีประสิทธิภาพ